

„Ne legyünk gyerekek ....

Abonyi Sándor

hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban;” (Efézus 4:16.)

Évek telnek el hívő emberek életében és vannak, akik sok év múlva is ugyanott tartanak, a „kisdéd” korban, ahol kezdetben is voltak, míg mások rövid időn belül óriási léptekkel haladnak előre és „utolsókból elsők lesznek”. Mi a titka a gyors hitbeli előrehaladásnak? Hogyan tudnak a hívők növekedni és eljutni mielőbb az érett, felnőtt korra? Mi Isten akarata és hogyan látja Ő ezeket?

Az igéből is látjuk, hogy sok hívő hajlamos hosszú időn keresztül inkább a „gyerekkorban” maradni, mintha nem akarnának felnőni, felelősséget vállalni és mások felé szolgálni, hanem csak elvárni, hogy mások szolgáljanak feléjük (nevettsék, szórakoztassák), „dajkálgassák” őket. Ezt teszi szóvá a Zsidó levél írója:

„Ez idő szerint (már) tanítóknak kellene lennetek, (ezzel szemben) ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre. Mert mindaz, aki tejjel él, járatlan az igazságnak beszédiben, mivelhogy kiskorú: Az érett-korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzekeik a jó és rossz között való különbségtételre.” (Zsidó 5:12)

Isten akarata az, hogy mielőbb érett korra jussunk, hogy **„ne legyünk gyermekek**, kiket ide s tova hány a hab és *hajt a tanításnak akármi szele az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszágához való csalárdság által”* (Efézus 4.14).

Az igében használt emberi életből vett példával élve és a gondolatmenetet folytatva, a csecsemőket rövid idő után el kell választani a tejtől, és szilád eledelhez szoktatva őket, a felnőttekkel együtt szilárd, kemény eledellel kell táplálni őket. A gyerekek a kemény eledellel táplálkozva nőnek fel a felnőtt korra. Hogyan lehet eljutni tehát az érett korra? Az érett korúakkal együtt, folyamatosan „kemény eledellel” táplálkozva!

Mit jelent a kemény eledellel való táplálkozás? Jézus így beszél erről:

„Én vagyok az életnek kenyere. A ti atyáitok a mannáat ették a pusztában, és meghaltak. Ez az a kenyér, amely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon. Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért. Tusakodnak azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk? Monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem,

örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon..... Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az én bennem lakozik és én is abban.... Sokan azért, akik hallják ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?.....Titeket ez megbotránkoztat? ..... A szellem az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, szellem és élet. .... Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. Ettől fogva sokan visszavonulnak az ő tanítványai közül és nem járnak többé ő vele. Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajon ti is el akartok menni? Felel néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? **Örök életnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.” (János 6.48-69.)**

Másik helyen János apostol a következőt mondja a szellemre és a testre vonatkozóan:

„Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.” János 3:6

Nézzük meg melyek a kemény beszéd jellemzői és az milyen hatást vált ki a hallgatóból?

- **a kemény eledel** a mennyei kenyérből (szellemből) táplálkozik, ezért annak hatása: szellem és élet
  - táplálja és megelégteti a szomjúhozókat, akik szellemi táplálékra vágynak
  - megerősíti és bátorítja azokat, akik Őbenne vannak
  - a szellem által megvizsgálja a szíveket és megítéli a gondolatokat
  - döntésre, változtatásra késztet
  - akik nem akarnak változni, kellemetlenül érzik magukat, ezért nem szívesen hallgatják: sokan meg sem értik, háborognak ellene, mert ingerli őket (folyamatos kemény tanítás esetén sokan inkább elmennek)
- **ezzel szemben** a tejnek itala (a mesék, könnyed szórakoztató prédikáció) a testet táplálja, amit sokan szeretnek,
  - akik viszont szellemi táplálékra vágynak, mert szellemi emberek, ők egy idő után „kiszáradnak és haldokolnak”
  - ezért szellemi és örök életük megtartása érdekében máshol keresnek „új legelőt”, ahol táplálékra lelnek és megelégednek

Látjuk tehát, hogy mind a kemény, mind pedig a könnyű eledelnek **szétválasztó hatása** van. Egyáltalán nem mindegy azonban, hogy kik mennek el a gyülekezetből, hogy Jézus a gyülekezetben marad-e vagy Ő is megy az eltávozókkal.

A kemény beszédre tehát mindenképpen szükség van, mert az növeli fel a hívőket az érett korra. Látjuk azonban azt is, hogy sokan nem szívesen hallgatják azt, mert az kihívást intéz feléjük, megítélve gyerekes dolgaikat, testies, vallásos életüket. Sokan nem hajlandók nagyobb odaszánást tanúsítani, valóban halálba adni ömberüket, hanem megmaradnak a testiesség szintjén. Ők azok, akik elfordulnak a kemény tanítástól, és Isten ítéletképpen egy tévelygő szellemet küld rájuk, hogy akkor higgyenek a hamisságnak. Az ilyen emberek azok, akiknek „viszket a fülük” és hamis

tanítókat keresnek maguknak, akik azt mondják nekik, amit szívesen hallgatnak. Az ige szerint azok a hamis tanítók, akik azt mondják, amit az emberek hallani szeretnek. Ezek azonban csak jónak látszó féligazságok, azaz hamisságok.

Látjuk ebből az igeszakaszból azt is, hogy a kemény beszéd egy „rosta”, egy próba a hívők sokasága számára, ami – SZÉTVÁLASZTJA - a hívőket és csak azok a kevesek tudnak tovább haladni előre az igazság „keskeny” útján, akik valóban az Ővéi. Akik valóban elhitték, valóban megértették, hogy Krisztusnál az örök élet beszéde van és vele akarnak táplálkozni minden nap, mert az életük Krisztus. Azok tudnak eljutni az érett korra, akik taníthatók, mert akarnak Istennek engedelmeskedni és ennek érdekében készek a változásra.

Nincs más megoldás! Vállalni kell a megmérettetést, a „megrázást”, ami azzal a veszéllyel jár, hogy sokan „könnyűnek fognak találtatni” és „kihullnak a rostán”. Ha az örök életre akarunk eljutni és eljuttatni az embereket, akkor nincs más mód, növekednünk kell, érett-korúvá kell válni és ahhoz kemény eledellel kell táplálkozni.

Úgy tűnik ma, hogy sok vezető és gyülekezet a könnyű utat választja, ami a „széles út”, ami arról ismerhető meg, hogy a rajta járók „mondják, de nem cselekszik az Atya akaratát” (Máté 7). Ők azok, akik számára Isten „csak” szeretet, aki mindent elnéz, még a bűnt is, aki kegyelmes, és ezzel együtt az igazság helyett hamisságban járnak.

„Mert lesz idő, mikor *az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; és az igazságtól elfordítják az ő fülöket*, de a mesékhez oda fordulnak.” 2 Tim 4:3-4.

Igen, az Ige mondja, hogy „**Az Isten szeretet és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne.**” (1 János 4:16). A Nagy parancsolat is a szeretetről szól: „szeretni Istent és szeretni embertársunkat” (Máté 22.37-39.)

Jézus is arról beszél, hogy

„Új parancsolatot adok néktek, hogy *egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.*” János 13:34-35

Az ige elvárása, hogy „minden dolgotok *szeretetben* menjen végbe.” (1 Kor. 16.14.)

Az Isten szerint való szeretet a hívő nélkülözhetetlen és egyetlen, megkülönböztető jele. Nem nélkülözhetjük az Isten szerint való valódi, hamisítatlan szeretetet. Jézus azonban azt is mondta, hogy „én vagyok az **út az igazság** és az élet, senki sem mehet az Atyához csakis én általam.” (János 14.6.)

Vegyük észre, hogy Jézus az igazsággal **is** (!) azonosítja magát. Ebből az is látszik, hogy **nem lehet az Atyához, és (örök) életre jutni a Krisztusban, az igazságban való járás nélkül!** Tudjuk azt is, hogy az igazság szószólói minden korban a próféták voltak, akiket Isten példaként állít elénk. Ők Isten kedves emberei voltak és az igazság

hirdetése miatt sokszor életükkel fizettek. Szükség van szeretetre, de szükség van az igazságban való járásra is. Tudjuk, hogy lehet az igazságot nyersen, szeretet és bölcsesség nélkül is közvetíteni. Ilyenkor a közlés nem Isten szerint való módja miatt az emberek – jogosan – elutasíthatják az igazságot is. Mondhatjuk úgy, hogy **nem hiteles az igazság - nem igazság az igazság - szeretet nélkül**, mert mindkettő Isten lényeges természetét képezi. Ez azonban fordítva is igaz: **nem hiteles a szeretet - nem szeretet a szeretet - igazság nélkül!**

Látjuk tehát, hogy az igazság és a szeretet egymástól elválaszthatatlanok, mert mindkettő Isten természetének lényeges része, tulajdonsága. Az ige szerint Isten természetének ez a két fontos jellemzője – az igazság és a szeretet – együttes jelenléte biztosítja a hitben való növekedést. Erről ír Pál apostol az efézusiaknak írt levelében:

„az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban;” (Efézus 4:16.)

Az érett-korúságra, a felnőtt-korúságra való eljutáshoz elengedhetetlenül szükséges tehát, hogy az igazságot kövessük, de szeretetben. Ez a növekedés útja!

Vigyázzunk! Ha valami lágy, érzelmi szeretetet próbálunk gyakorolni Isten nevében, de Isten igazságának mellőzésével, az nem az un. *agape*, hanem egy hamis szeretet. Isten nem adja a nevét és a hatalmát olyasmire, amihez nincs köze. Ha egy hamisságnak akarjuk a hívőt megnyerni Isten nevében, egy hamis szeretetet gyakorolva, akkor valójában varázslást követünk el, ami gonosz dolog Isten előtt.

Sok ige figyelmeztet bennünket az **utolsó idők nagy veszélyére, ami a hitetés, a megtévesztés**. „Sok hamis próféta fog jönni, akik sokakat elhitetnek” Máté 24.11.

Vegyük észre! Kinek érdeke az, hogy sok hívő a kiskorúságban maradjon és ne jusson el soha az érett korra, hogy ne alakuljon ki a megkülönböztetési képessége, és ne tudjon különbséget tenni jó és rossz között? Mi lesz annak a következménye, hogy nem fognak rendelkezni megkülönböztető képességgel? Igen, könnyen megtéveszthetők lesznek! Igen, ez a Sátán érdeke! A kiskorú - „viszkető fülű” - hívők alkotják a sok hamis próféta áldozatainak nagy táborát.

Sok kiskorú hívő most „élet-veszélyben” van! Egy mód van a megmenekülésre: az igazság szeretete és az igazságban való növekedéssel eljutni mielőbb az érett korra, hogy gyakorlott érzéssel tudjon mindenki különbséget tenni igaz és hamis között. Az Úr akarata az, hogy minden hívő eljusson az érett korra, hogy akiben az Úr elkezdte a jó munkát, be is tudja fejezni azt, mert csak az fog tudni megmenekülni.

„Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, mert ők megelégtetnek. (Máté 5:6).

Kik lesznek azok, akik meg fogják elégtíteni őket?

Világosan kell látnunk a fentiek alapján, hogy valójában csak azok szolgálnak Krisztusnak, akik az igazságra szomjúhozókat megelégitik, akik továbbra is kiskorúságban tartják a hívők széles tömegét, azok valójában az ellenség, a Sátán szolgálatában állnak. Nincs középút! Csak „keskeny út” van, ami az örök életre vezet és „széles út”, amin sok testies hívő jár, ami a kárhozatra vezet.

Kik lesznek azok, akik Krisztushoz hasonlóan vállalják az igazság megalkuvásmentes hirdetését? Kik lesznek azok, akik készek lemondani a sokaság látványáról, az embereknek való tetszésről, a népszerűségről? Kik lesznek azok, akik készek vállalni nagy létszámú gyülekezetük „megrostálását”, hogy sokan otthagyják őket a megalkuvásmentes, tiszta igazság hirdetése miatt? „Aki embereknek akar tetszeni az Isten szolgája nem lehet”. A kemény beszéd miatt sokan el fogják hagyni őket, mert *„nem nagyobb a szolga az Ő Uránál”*, mert vannak ma is, akik *„a tiszta tudományt el nem viselhetik, és az igazságtól elfordítják a fülüket”*.

Jézus nem félt a kemény eledel kiadásától! Ha valóban Őt akarjuk követni, akkor nekünk sem kell félni tőle! Bátorítson bennünket, hogy *„a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk, mivelhogy **nem a láthatókra** nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”* (2 Kor 4:17-18)

2013-12-10